RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 100.890 van 19 november 2001
in de zaak A. 85.105/IX-1901.

In zake : Edouard VERSELE,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. DEVERS,
kantoor houdende te GENT,
Kouter 69

tegen :

1. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Volksgezondheid,
2. het Instituut voor Veterinaire Keuring,

die woonplaats kiezen bij
advocaat R. DEPLA,
kantoor houdende te BRUGGE,
Karel van Manderstraat 123.

tussenkomende partij :

Pierre NAASSENS,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. RENODEYN,
kantoor houdende te BRUGGE,
Oostendsesteenweg 36.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Edouard VERSELE op 28 juni 1999 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de volgende beslissingen :

- het koninklijk besluit van 25 maart 1999, waarbij Jos CLYSTERS met ingang van 1 april 1999 tot de graad van dierenarts-directeur bij de Inspectiedienst van het Instituut voor Veterinaire Keuring bevorderd wordt;
- het koninklijk besluit van 25 maart 1999, waarbij Marc CORNELIS met ingang van 1 april 1999 tot de graad van dierenarts-directeur bij het Hoofdbestuur van het Instituut voor Veterinaire Keuring bevorderd wordt;
- het koninklijk besluit van 25 maart 1999, waarbij William DENDAS met ingang van 1 april 1999 tot de graad van dierenarts-directeur bij de Inspectiedienst van het Instituut voor Veterinaire Keuring bevorderd wordt;

- het koninklijk besluit van 25 maart 1999, waarbij Pierre NAASSENS met ingang van 1 april 1999 tot de graad van dierenarts-directeur bij de Inspectiedienst van het Instituut voor Veterinaire Keuring bevorderd wordt;
- het koninklijk besluit van 25 maart 1999, waarbij Roger FRANCAUX met ingang van 1 april 1999 tot de graad van dierenarts-directeur bij het Hoofdbestuur van het Instituut voor Veterinaire Keuring bevorderd wordt;
- het koninklijk besluit van 25 maart 1999, waarbij Joël GUSTIN met ingang van 1 april 1999 tot de graad van dierenarts-directeur bij de Inspectiedienst van het Instituut voor Veterinaire Keuring bevorderd wordt".

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 20 september 1999;

Gelet op de beschikking van 11 oktober 1999 die de tussenkomst van Pierre NAASSENS toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de beschikking van 26 maart 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 19 september 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 oktober 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor verzoeker, van advocaat R. DEPLA, die verschijnt voor de verwerende partijen, en van advocaat F. CARRON die, loco advocaat M. RENODEYN verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het gedeeltelijk eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is dierenarts met weddeschaal 10F - voorheen eerstaanwezend inspecteur-hoofd van dienst, rang 12 - bij het Instituut voor Veterinaire Keuring (hierna : IVK).

Van 1986 tot 1991 was hij belast met de functie van kringhoofd van de keurkring Leuven. In 1991 werd hij kringhoofd van de keurkring Gent. Sinds 1997 is hij kringhoofd van de keurkringen Gent en Eeklo. Hij maakt ook deel uit van de zogenaamde kwaliteitscel bij het hoofdbestuur, dit is de zogenaamde mobiele equipe.

1.2. Bij dienstorder nr. 32 van 8 januari 1999 worden volgende betrekkingen van dierenarts-directeur (rang 13) vacant verklaard :
- twee betrekkingen van dierenarts-directeur-hoofd van keurkring (keurkringen Antwerpen en Hasselt);
- twee betrekkingen van dierenarts-directeur bij het hoofdbestuur (1 Nederlandstalige - 1 Franstalige);
- twee betrekkingen van dierenarts-directeur-hoofd van de mobiele equipes (1 Nederlandstalige - 1 Franstalige).

De twee betrekkingen op het hoofdbestuur betreffen de directies "Veterinair beleid" en "Inrichtingen". De vier overige betrekkingen zijn te begeven bij de Inspectiedienst.

Bij dienstorder is, per betrekkingengroep, een profiel- en functiebeschrijving gevoegd. De oproep vermeldt dat de kandidaten "voor elke betrekking" en met inachtneming van de vermelde profiel- en functiebeschrijving, hun titels en verdiensten moeten vermelden.

1.3. Verzoeker zet uiteen dat hij zich kandidaat gesteld heeft voor elk van de zes vacante betrekkingen. Noch zijn kandidaatstelling, noch de andere kandidaturen zijn bij het dossier gevoegd. Uit de notulen van de vergadering van 22 januari 1999 van de directieraad van het IVK blijkt daarentegen dat verzoeker niet gekandideerd heeft voor de aan een Franstalige voorbehouden betrekking bij de inspectiedienst-mobiele equipe.

1.4. In zijn vergadering van 22 januari 1999 onderzoekt de directieraad de kandidaturen.

In "een direct en algemeen commentaar (...) door bepaalde leden van de directieraad" - dit wil zeggen vooraleer de kandidaturen besproken worden in functie van de verschillende vacatures- worden de kandidaten in alfabetische volgorde overlopen. Aangaande verzoeker wordt daarbij het volgende gesteld :

> "De heer VERSELE heeft feeling voor kwaliteit en de uitbouw van systemen. Omgekeerd heeft het IVK veel geïnvesteerd in deze kandidaat. Het zou spijtig zijn indien deze capaciteiten niet zouden worden gewaardeerd.
> Een ander lid vervolgt en stelt dat deze kandidaat zeker zou moeten in aanmerking komen voor een bevordering. Hij is een typische studax maar tezelfdertijd een man van acties. Hij is eveneens belast met de leiding over twee keurkringen. Een taak die hij op een modelwijze heeft uitgevoerd ondanks het feit dat hij niet bijkomend wordt bezoldigd. De problemen met de keurkring Eeklo behoren tot het verleden sinds hij met de leiding werd belast. Opmerkelijk is ook zijn inzet voor kwaliteit en zijn participatie in de mobiele equipes".

Vervolgens wordt overgegaan tot geheime stemmingen, voor iedere vacante betrekking. In een eerste stemming wordt, op basis van een puntensysteem waarbij elk lid van de directieraad zijn voorkeur uitspreekt, een lijst opgemaakt van de vijf beste kandidaten. Vervolgens wordt, opnieuw in een geheime stemming, de rangschikking van de vijf beste kandidaten bevestigd. Daarna wordt voor elk van die vijf kandidaten een motivering opgesteld.

Verzoeker wordt enkel gerangschikt voor de betrekking van directeur-dierenarts voor de directie "Inrichtingen" op het hoofdbestuur -als vijfde- en voor de Nederlandstalige betrekking van dierenarts-directeur voor de mobiele equipes -als vierde-.

1.5. Verzoeker dient tegen de voorstellen van de directieraad bezwaar in.

1.6. In zijn vergadering van 22 februari 1999 verwerpt de directieraad de ingediende bezwaren en worden de bevorderingsvoorstellen bevestigd.

1.7. Bij koninklijke besluiten van 25 maart 1999 worden de thans bestreden bevorderingen tot de graad van dierenarts-directeur verleend. Zij bevatten geen dienstaanwijzing, maar stellen enkel dat de benoeming gebeurt hetzij bij "het Hoofdbestuur" -in twee gevallen-, hetzij bij "de Inspectiedienst" -in vier gevallen- van het IVK. Elk besluit bevat dezelfde motivering : de benoemde bezit op 1 april 1999 de vereiste graadanciënniteit en is gunstig gerangschikt door de directieraad na grondige vergelijking van de aanspraken van de verschillende kandidaten.

De besluiten worden bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad van 29 april 1999 bekendgemaakt, met een erratum in het Belgisch Staatsblad van 12 augustus 1999.

2. Overwegende dat het IVK een instelling met rechtspersoonlijkheid is, ingedeeld in categorie A als bedoeld in de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut; dat de bestreden beslissingen genomen zijn door de Koning, op de voordracht van de minister van Volksgezondheid, orgaan van de Belgische Staat; dat, aangezien de organen van het IVK enkel bij de voorbereiding van de bestreden besluiten een rol hebben gespeeld, het IVK buiten de zaak wordt gesteld;

3.1.1. Overwegende dat de verwerende en de tussenkomende partij aanvoeren dat het annulatieberoep laattijdig ingediend is aangezien verzoeker kennis heeft gekregen van de bestreden benoemingen bij wijze van de mededeling ervan tijdens een op 1 april 1999 gehouden vergadering van de kringhoofden, waarop verzoeker aanwezig was;

3.1.2. Overwegende dat verzoeker daarop antwoordt dat de beroepstermijn begint te lopen op het ogenblik dat de benoemingsbeslissingen in het Belgisch Staatsblad zijn bekendgemaakt; dat volgens hem de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad de normale wijze is waarop benoemings- en bevorderingsbeslissingen worden bekendgemaakt;

3.1.3. Overwegende dat overeenkomstig artikel 4, derde lid, van het algemeen procedurereglement van de Raad van State, de annulatieberoepen moeten ingediend worden binnen de zestig dagen nadat de bestreden beslissing is bekendgemaakt of betekend en, indien zij niet bekendgemaakt of betekend moet worden, binnen de zestig dagen na de feitelijke kennisneming ervan;

Overwegende dat, naar vast gebruik, de benoeming van ambtenaren in graden van niveau 1 bij het centraal bestuur bij wege van een vermelding wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad; dat, in het licht van artikel 56, § 1, vierde lid van de gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken, de overheid derhalve van oordeel is dat de bekendmaking van die benoemingen een openbaar nut heeft; dat die vaststelling tot gevolg heeft dat de termijn om bij de Raad van State in beroep te komen tegen dergelijke benoemingsbesluiten berekend moet worden in functie van die bekendmaking; dat de feitelijke kennis die een verzoeker van een besluit kan hebben vooraleer de bekendmaking is gebeurd, de beroepstermijn niet doet ingaan wanneer die kennis niet verworven is door een deugdelijke aanzegging van het besluit in kwestie; dat, aangezien de terloopse vermelding van de bestreden benoemingsbeslissingen gedurende een vergadering waarop verzoeker aanwezig was, het bewijs van dergelijke aanzegging zeker niet kan inhouden, in dit geval besloten moet worden dat de beroepstermijn is beginnen lopen vanaf de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van 29 april 1999; dat de exceptie niet gegrond is;

3.2.1. Overwegende dat de verwerende partij betoogt dat verzoeker met één verzoekschrift zes benoemingsbesluiten bestrijdt terwijl er tussen die beslissingen geen samenhang bestaat; dat zij opmerkt dat, indien het eerste aangevoerde middel betrokken kan worden op de zes bestreden beslissingen, het tweede middel enkel gericht is tegen de bevorderingen binnen de inspectiedienst; dat een en ander haar tot het besluit brengt dat het beroep alleen ontvankelijk is in zoverre het tegen de eerste bestreden beslissing is gericht;

3.2.2. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord stelt dat "er geen redelijke twijfel over (kan) bestaan dat de aangevochten besluiten samenhangend zijn", en dat de omstandigheid dat één van de aangevoerde middelen niet alle bestreden besluiten betreft, zonder belang is;

3.2.3. Overwegende dat de auditeur-verslaggever in zijn verslag tot het besluit gekomen is dat verschillende vorderingen slechts als verknocht kunnen worden beschouwd wanneer zij, wat hun voorwerp of hun grondslag betreft, zodanig met elkaar verbonden zijn dat het als waarschijnlijk voorkomt dat vaststellingen of beslissingen genomen met betrekking tot één vordering een weerslag hebben op de uitkomst van de andere terwijl die voorwaarden in het onderhavige geval niet vervuld zijn, noch op het stuk van het voorwerp van de vorderingen, aangezien zes afzonderlijke bevorderingsbesluiten worden bestreden waarvoor verschillende profiel- en functiebeschrijvingen waren opgemaakt en waarvoor de kandidaten afzonderlijk gerangschikt werden, noch op het stuk van hun grondslag, aangezien het eerste middel een afzonderlijk onderzoek van elke beslissing noodzaakt zonder dat de bevindingen in de ene zaak de beoordeling van het middel in de andere zaken moet beïnvloeden;

Overwegende dat, in antwoord daarop, verzoeker in zijn laatste memorie betwist dat in dit geval de voorwaarden om tot verknochtheid te besluiten niet zouden vervuld zijn; dat hij daarbij uiteenzet wat volgt : twee van de te begeven betrekkingen waren vacant bij het hoofdbestuur en vier bij de inspectiediensten, in de benoemingsbesluiten is de affectatie ook op die algemene wijze vastgesteld en dus vormen, in ieder geval, de benoemingen binnen elke groep een samenhangend geheel; daarenboven zijn er, voor wat de benoemingen in de inspectiediensten betreft, slechts twee profiel- en functiebeschrijvingen opgemaakt -een voor de mobiele equipes, een ander voor de betrekkingen van hoofd van een keurkring-; een en ander betekent dat het ontvankelijk verklaren van het beroep tegen de benoeming van Jos CLYSTERS inhoudt dat het beroep ontvankelijk is tegen de daarmee samenhangende benoemingen binnen de inspectiedienst (de bevordering van DENDAS, NAASSENS en GUSTIN) of minstens tegen de benoeming van DENDAS omdat de profiel- en functiebeschrijving van die betrekking identiek is aan die van de betrekking waarin CLYSTERS benoemd is; in ieder geval zijn de zes benoemingsprocedures volledig gelijklopend afgehandeld en zijn -met uitzondering van CORNELIS die slechts voor één betrekking heeft gesolliciteerd- verschillende kandidaten tegelijkertijd in verschillende dossiers geklasseerd met het gevolg dat de benoeming van iemand die voor verschillende betrekkingen kandidaat was onmiskenbaar een weerslag heeft op de uiteindelijk aangehouden rangschikking voor de andere betrekkingen, terwijl het eerste middel precies gericht is tegen de onderlinge vergelijking van de kandidaten voor elke betrekking;

3.2.4. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie nog, samengevat, betoogt wat volgt : de verzoekende partij legt ten onrechte de nadruk op de gelijklopende inhoud van de functie- en profielomschrijving van de verschillende betrekkingen, want het enig criterium voor het al dan niet bestaan van verknochtheid is het risico op tegenspraak of het formuleren van bindende conclusies in rechterlijke beslissingen; daarenboven hebben de zes profiel- en functiebeschrijvingen effectief een andere inhoud;

3.2.5.1. Overwegende dat, in het belang van een goede rechtsbedeling, meer bepaald om de rechtsstrijd overzichtelijk te houden en de vlotte afwikkeling van de zaak mogelijk te maken, in de regel voor elke vordering een afzonderlijk geding moet worden aangespannen; dat de rechter van die regel kan afwijken wanneer de verschillende beslissingen die samen bestreden worden, wat hun voorwerp of hun grondslag betreft, zodanig met elkaar verbonden zijn dat het als waarschijnlijk voorkomt dat vaststellingen gedaan of beslissingen genomen in één zaak een weerslag zullen hebben op de uitkomst van de andere;

3.2.5.2.1. Overwegende dat het verzoekschrift betrekking heeft op zes afzonderlijke benoemingsbesluiten waarbij telkens een bevordering van dierenarts-directeur bij het IVK wordt toegekend, twee bij het hoofdbestuur en vier bij de inspectiedienst; dat, wat hun voorwerp betreft, die beslissingen niet met elkaar verknocht zijn; dat zij wel het eindpunt vormen van benoemingsprocedures die met een enig dienstorder nr 32 opgestart zijn, die door de directieraad ook in één beweging afgehandeld zijn -in die zin dat er, na een algemene bespreking, voor elke vacature wel een afzonderlijke rangschikking is opgemaakt, dat verschillende kandidaten meer dan één rangschikking hebben gekregen maar dat de rangschikking van dezelfde kandidaat, ondanks de verschillende profielomschrijvingen, telkens met dezelfde motieven wordt onderbouwd-, waartegen verzoeker een globaal bezwaar heeft geformuleerd -onder meer dat, gelet op zijn verdiensten, de houding die de directieraad te zijnen opzichte had aangenomen hem niet consequent leek en dat het verwondering wekte dat alle eerst voorgedragenen op het hoofdbestuur te werk gesteld waren- en die uitgemond zijn in koninklijke besluiten waarbij de benoemden, in tegenstelling tot wat de vacatureberichten konden doen vermoeden, niet bij een bepaalde dienst worden geaffecteerd maar in een veeleer globale verdeling, worden ingedeeld bij het “hoofdbestuur” of bij de “inspectiedienst”, wat verzoeker belet om die individuele besluiten aan de overeenstemmende benoemingsprocedure te

koppelen; dat in die zin de verschillende benoemingsbesluiten zeker niet helemaal los staan van elkaar; dat verzoeker ze ook allemaal bestrijdt;

3.2.5.2.2. Overwegende, wat de grondslag van de vordering betreft, dat verzoeker een middel -het enige waarop luidens de memorie van wederantwoord nog acht geslagen moet worden- aanvoert dat tegen de verschillende benoemings-beslissingen is gericht, te weten dat uit de notulen van de vergadering van 22 januari 1999 van de directieraad niet blijkt enerzijds waarom, per betrekking beschouwd, sommige kandidaten wel en andere niet werden gerangschikt en anderzijds waarop de directieraad zich heeft gesteund om, binnen elke rangschikking, de tweede tot de vijfde kandidaat precies op die plaats te klasseren; dat hij betoogt dat de directieraad de in de rangschikking weerhouden kandidaten heeft aangewezen op grond van "een stem- en puntensysteem, zonder enige verdere motivering" en dat de klassering van de tweede tot de vijfde kandidaat in elke rangschikking onveranderlijk door een "standaardformule" verantwoord wordt;

Overwegende dat het middel ertoe strekt vastgesteld te zien dat de motivering van het advies van de directieraad op een dubbel vlak gebrekkig is, enerzijds op het vlak van zijn uitsluiting uit de lijst van de vijf voorgedragen kandidaten en anderzijds -wat alleen maar het geval kan zijn voor de vacatures waar-voor verzoeker wel degelijk gerangschikt was- op het vlak van de onderlinge klassering van de tweede tot de vijfde gerangschikte; dat die problematiek een afzonderlijk onderzoek van de verschillende voordrachtbeslissingen noodzaakt zodat, in het licht van het sub 3.2.5.1. gestelde, er in beginsel geen reden moet zijn om, op grond van het aangevoerde middel, de zaken als verknocht te beschouwen;

3.2.5.2.3. Overwegende evenwel dat de verschillende voordrachtbesluiten van de directieraad allen volgens hetzelfde stramien tot stand gekomen zijn : na een algemene bespreking is, per betrekking, in een eerste geheime stemming waarbij een bepaald puntensysteem is gehanteerd, een lijst opgemaakt van de vijf beste kandidaten; met een tweede geheime stemming is de rangschikking van die vijf beste kandidaten, zoals die gebleken was uit de eerste geheime stemming, telkens "met meerderheid van stemmen bevestigd"; vervolgens is een motivering opgesteld waarin de verdiensten van elke gerangschikte kandidaat worden beschreven en waarin de bijzondere aanspraken van de eerst gerangschikte kandidaat worden vermeld;

Overwegende dat, met betrekking tot de vacatures waarvoor verzoeker niet bij de eerste vijf gerangschikt is, de directieraad de uitsluiting telkens met de volgende overweging verantwoordt: "M.b.t. de hierboven vermelde niet-geklasseerde kandidaten (zie punt VI. Stemming) benadrukt de directieraad dat, ofschoon deze dierenartsen over uiteenlopende vaardigheden en een praktische terreinkennis beschikken, zij in vergelijking met de vijf kandidaten die in de rangschikking opgenomen werden in mindere mate aan de gestelde profielomschrijving beantwoorden. Daarom werden zij thans niet behouden in de voordracht van de eerste vijf kandidaten."; dat, met betrekking tot de twee vacatures waarvoor verzoeker wel in de rangschikking is opgenomen -enerzijds de betrekking bij de mobiele equipes (N) die uiteindelijk toegewezen is aan de eerst gerangschikte GUSTIN en anderzijds de betrekking bij de dienst Inrichtingen op het hoofdbestuur die uiteindelijk toegewezen is aan de tweede gerangschikte FRANCAUX-, de directieraad een uiteenzetting geeft van de verdiensten van elke kandidaat afzonderlijk, dat die uiteenzetting voor de eerst gerangschikte wordt aangevuld met een uiteenzetting van de bijzondere reden waarom hij het best voor die betrekking wordt voorgedragen en dat zij voor iedere kandidaat die als tweede tot vijfde wordt voorgedragen, vermeldt dat hij “in mindere mate beantwoordt aan al de gestelde vereisten zoals omschreven in de functie en profielomschrijving van vermelde betrekking”;

3.2.5.2.4. Overwegende aldus dat, wat de uitsluiting van de niet-gerangschikte kandidaten betreft enerzijds en de rangschikking van de weerhouden kandidaten anderzijds, de directieraad zich in de verschillende procedures steeds op hetzelfde standpunt heeft geplaatst en dat die redengevingen op dezelfde wijze door verzoeker in vraag worden gesteld; dat in die zin de uitkomst die ten ene male aan het middel wordt gegeven zonder meer kan toegepast worden op alle voordrachtbeslissingen;

Overwegende bovendien dat, aangezien het middel gericht is tegen de voorstellen van de directieraad -die elk op een specifieke betrekking gericht waren- terwijl de bestreden eindbesluiten geen dienstaanwijzing bevatten en elke formele redengeving op dat vlak ontbreekt, er niet altijd met zekerheid kan uitgemaakt worden welke voordracht van de directieraad aan welke benoeming ten grondslag heeft gelegen; dat de verwarring die de verwerende partij aldus heeft mogelijk gemaakt een reden te meer is om het middel op gelijke wijze op alle benoemingsbeslissingen te betrekken; dat de Raad van State in de plaats van het bestuur

zou treden indien hij zelf dat verband zou leggen; dat, waren de beslissingen met verschillende verzoekschriften bestreden, de Raad van State in al die elementen een reden had kunnen vinden om de zaken samen te voegen; dat de exceptie niet gegrond is;

3.3.1. Overwegende dat de tussenkomende partij stelt dat, vanuit het oogpunt van verzoekers belang, alleen met het beroep tegen de benoeming van J. CLYSTERS rekening mag gehouden worden, aangezien het de bedoeling van verzoeker is om zelf tot dierenarts-directeur bevorderd te worden en dat daarvoor de vernietiging van de eerst bestreden bevordering, die van CLYSTERS, volstaat;

3.3.2. Overwegende dat hiervoor is uiteengezet waarom de bestreden benoemingen samenhangen en waarom de aangevoerde onregelmatigheid op gelijke wijze op alle beslissingen betrokken kan worden; dat het gegrond bevinden van het middel alle benoemingsbesluiten op gelijke wijze vitieert; dat, bij gebrek aan nadere toelichting ter zake, de omstandigheid dat verzoeker de benoeming van CLYSTERS tot het eerste voorwerp van zijn annulatieberoep maakt geen objectieve reden vormt om de vernietiging tot één welbepaalde bevorderingsbeslissing te beperken; dat dienvolgens het gegrond bevinden van het middel tot de vernietiging moet leiden van alle bestreden besluiten; dat de exceptie niet gegrond is;

3.4. Overwegende, ambtshalve, dat de twee vacatures voor de mobiele equipes bij de buitendiensten van het IVK (twee identieke betrekkingen) van bij de bekendmaking opgesplitst zijn in een betrekking voor een Nederlandstalige en een voor een Franstalige kandidaat; dat, blijkens de notulen van de vergadering van 22 januari 1999 van de directieraad, verzoeker ook niet voor de Franstalige betrekking gekandideerd heeft;

Overwegende dat er, globaal genomen, bij de inspectiedienst slechts één betrekking voor een Franstalige opengesteld was; dat er ook slechts één Franstalige -J. GUSTIN- bij de inspectiedienst is benoemd; dat er derhalve met zekerheid vastgesteld kan worden dat J. GUSTIN benoemd is in de voor een Franstalige voorbehouden betrekking bij de mobiele equipe, zodat verzoeker geen belang heeft om het desbetreffende koninklijk besluit te bestrijden;

4.1. Overwegende dat verzoeker in het eerste middel de schending aanvoert van artikel 28 van het koninklijk besluit van 26 september 1994 tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de rijksambtenaren die van toepassing zijn op het personeel van de diensten van de gemeenschaps- en gewestregeringen en van de colleges van de gemeenschaps- en gewestregeringen en van de colleges van de gemeenschappelijke gemeenschaps-commissie en van de Franse gemeenschapscommissie, alsook op de publiekrechte-lijke rechtspersonen die ervan afhangen (afgekort : APKB), van de artikelen 23 en 26 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de evaluatie en de loopbaan van het Rijkspersoneel en van de materiële motiveringsplicht doordat uit de notulen van 22 januari 1999 van de directieraad van het IVK "nergens blijkt waarom, gezien per te begeven bevorderingsbetrekking, sommige kandidaten wel en andere niet (...) werden gerangschikt", doordat de directieraad het al dan niet rangschikken van een kandidaat "zonder enige verdere motivering" laat afhangen van "een stem- en puntensysteem" waaruit zelfs niet blijkt dat er een begin van vergelijking tussen de geklasseerde en de niet-geklasseerde kandidaten is gedaan en doordat uit de notulen van de directieraad wel blijkt waarom een kandidaat voor een bepaalde betrekking als eerste wordt gerangschikt maar dat er voor de rangschikking van de tweede tot de vijfde telkens met een nietszeggende standaardformule gesteld wordt dat hij "in mindere mate beantwoordt aan de functie- en profielomschrijving";

4.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt dat verzoeker niet uiteenzet op welke wijze de directieraad artikel 28 van het APKB zou geschonden hebben, dat verzoeker in zijn bezwaarschrift bij de directieraad niet heeft aangevoerd dat er geen reden was opgegeven waarom precies de eerste vijf geklasseerde kandidaten werden voorgedragen zodat hij die grief nu niet voor het eerst bij de Raad van State aan de orde kan stellen, dat uit de notulen van de directieraad blijkt dat hij zijn taak naar behoren heeft vervuld aangezien er eerst in een "directe commentaar" uitleg gegeven is over de verschillende kandidaten, er dan over alle kandidaten gestemd is waarbij de leden van de directieraad ieder voor zich de kandidaten moest klasseren van 1 tot 5 en er vervolgens een bespreking is gewijd aan de onderlinge klassering van de vijf weerhouden kandidaten, dat inzake benoemingen een positieve motivering volstaat zodat het bestuur niet moet vermelden waarom bepaalde kandidaten niet bij de eerste vijf gerangschikten zijn opgenomen, dat het bestuur er niet toe verplicht is de maatstaven van zijn beoordelingscriteria op grond waarvan de rangschikking wordt opgemaakt kenbaar te maken en dat de Raad van State zich niet in de plaats van het bestuur kan stellen

bij de onderlinge vergelijking van de titels en de verdiensten van de kandidaten maar dat hij enkel kan nagaan of de geschiktheid en de verdiensten van de kandidaten daadwerkelijk zijn onderzocht;

Overwegende dat de tussenkomende partij op het middel antwoordt dat verzoeker de motivering van de voordracht van de directieraad betwist maar dat hij nergens stelt dat de benoeming niet zou gegeven zijn aan de kandidaat met “de meest positieve waarderingen” terwijl zijzelf als eerste kandidaat door de directieraad is gerangschikt; dat zij erop wijst dat, weliswaar, FRANCAUX en DENDAS benoemd zijn zonder als eerste voorgedragen te zijn maar dat de onregelmatigheid die daar eventueel mee verbonden is, haar benoeming niet kan aantasten; dat zij ook stelt dat het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 het bestuur toelaat een lijst te redigeren met vijf kandidaten zonder dat er moet vermeld worden welke maatstaven gehanteerd zijn, dat de Raad van State niet in de plaats van het bestuur kan treden, dat de directieraad een bespreking heeft gewijd aan alle kandidaturen en dat de reden waarom bepaalde kandidaten wel en andere niet zijn voorgedragen blijken “uit de afweging”, in dit geval het bij de stemming gehanteerde puntensysteem; dat naar haar oordeel de directieraad, om de gerangschikte kandidaten onderling te klasseren, geen stijlformule heeft gebruikt aangezien de overwegingen die aan de slotformule voorafgaan terdege aantonen waarom die kandidaat minder geschikt is dan de voorgaande;

4.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord verduidelijkt dat artikel 28 van het APKB het bestuur ertoe verplicht de bevordering te verlenen "op advies van de directieraad", dat de ontstentenis van een bemerking in zijn bezwaarschrift bij de directieraad onmogelijk de onregelmatigheden die aan het advies van de directieraad kleven kan dekken, dat er in het advies van de directieraad "geen spoor te bekennen (is van) een onderlinge vergelijking van de titels en verdiensten van elke kandidaat" en dat, voor de bevorderingen waarvoor hijzelf bij de eerste vijf gerangschikt is en waarin niet de eerst gerangschikte kandidaat benoemd is, het advies van de directieraad geen reden bevat die de klassering rechtvaardigt aangezien er enkel wordt gezegd dat zij "in mindere mate beantwoor(den) aan al de gestelde vereisten";

4.4. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie herhaalt dat verzoeker op het ogenblik dat hij bij de directieraad een bezwaar indiende blijkbaar geen moeite had met de redengeving van het eerste klassement

van de kandidaten en dat er slechts een positieve motivering vereist wordt; dat zij benadrukt dat de notulen van de vergadering van de directieraad bewijzen dat de directieraad overeenkomstig de principes van behoorlijk bestuur heeft gehandeld aangezien er uitdrukkelijk gesteld wordt dat de niet-geklasseerde kandidaten in mindere mate voldoen aan de vereisten hetgeen verantwoordt wordt door de vaststelling dat het onderscheid tussen de geklasseerde kandidaten en de niet-geklasseerde kandidaten gebeurd is op grond van "de directe commentaren die per kandidaat werden geuit tijdens de vergadering", door het feit dat er ook rekening gehouden is met "de relevante elementen die blijken uit de kandidatuurstelling" en door het feit dat er zelfs twee keer over de voordrachten is gestemd;

4.5.1. Overwegende, wat de ontvankelijkheid van het middel betreft, dat de omstandigheid dat verzoeker er zich in zijn bezwaar tegen de benoemings-voorstellen van de directieraad niet formeel over beklaagd heeft dat de directieraad het al dan niet opnemen van de kandidaten in de rangschikking niet afdoende gemotiveerd heeft, hem niet belet dat middel aan te voeren om voor de Raad van State de vernietiging van de uiteindelijke benoemingsbeslissing te vorderen;

4.5.2.1. Overwegende dat artikel 28 van het APKB het bestuur ertoe verplicht bevorderingsbeslissingen als de hier bestredene op advies van de directieraad toe te kennen aan de sollicitant die de meeste positieve waarderingen heeft bekomen; dat overeenkomstig artikel 23, eerste lid, van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 het advies van de directieraad gemotiveerd moet zijn terwijl artikel 26, § 1, van hetzelfde besluit de directieraad verplicht om aan de benoemende overheid een voorstel te doen dat "ten hoogste vijf kandidaten per vacante betrekking" bevat;

4.5.2.2. Overwegende dat de verplicht gestelde motivering van het advies van de directieraad ertoe strekt de benoemende overheid voor te lichten over de geschiktheid, de titels en de verdiensten van de verscheidene kandidaten opdat zij met een ruime kennis van zaken de -uit het oogpunt van het algemeen belang- beste kandidaat zou kunnen benoemen; dat zulks betekent dat de directieraad een nauwgezet en vergelijkend onderzoek dient te voeren van de titels, de verdiensten en de geschiktheid van alle kandidaten waarbij objectieve criteria worden in acht genomen die verband houden met de te begeven functie; dat uit de notulen moet blijken op welke wijze de directieraad die verplichting nagekomen is;

4.5.2.3. Overwegende dat het advies van 22 januari 1999 van de directieraad opgesplitst is in twee delen; dat de directieraad vooreerst, vertrekkend van de curricula vitae, aan de 28 ontvankelijk ingediende kandidaturen een bespreking heeft gewijd, waarbij een aantal leden van de directieraad de aandacht gevestigd hebben op de kwaliteiten van bepaalde kandidaten; dat aldus over verzoeker de sub 1.4. vermelde lovende woorden zijn uitgesproken; dat op het einde van die algemene bespreking de leden van de directieraad, per vacante betrekking, geheim gestemd hebben over de aanwijzing van de vijf kandidaten die in de desbetreffende rangschikking zouden opgenomen worden; dat vervolgens, opnieuw per betrekking, een tweede geheime stemming gehouden is over "de bevestiging van de bekomen rangschikking" waarna een motivering van de uit de stemming blijkende rangschikking is aangenomen; dat in die motivering een uiteenzetting wordt gegeven van de belangrijkste antecedenten en verdiensten van elk van de gerangschikte kandidaten met als besluit de opgave van de reden waarom de betrokkene voor de op dat ogenblik besproken functie het best, dan wel "in mindere mate beantwoordt aan al de gestelde vereisten zoals omschreven in de functie- en profielomschrijving van de vermelde betrekking"; dat de motivering van de voordracht voor elke betrekking dan afgerond wordt met de vermelding dat de niet-geklasseerde kandidaten verdiensten hebben maar dat zij "in mindere mate aan de gestelde profielomschrijving beantwoorden";

4.5.2.4.1. Overwegende dat uit de notulen van de vergadering van 22 januari 1999 van de directieraad blijkt dat verzoeker, na de eerste algemene bespreking van de kandidaturen door de directieraad, en hoewel in die algemene bespreking -zonder enige tegenspraak- de nadruk was gelegd op zijn voortreffelijk werk bij de leiding van twee keurkringen, niet opgenomen is in de rangschikking van de vijf best geklasseerden, noch voor de twee betrekkingen van hoofd van een keurkring, noch voor de betrekking bij de dienst “Veterinair beleid” op het hoofdbestuur; dat de directieraad die uitsluiting verantwoord heeft met een nietszeggende stijlformule -hiervoor sub 3.2.5.2.3 geciteerd- die niet toelaat uit te maken waarom, zijn titels en verdiensten betrekkend op de verschillende functie- en profielomschrijvingen, verzoeker toch niet bij de vijf beste kandidaten geklasseerd kon worden; dat het organiseren van een geheime stemming, waarbij elk lid van de directieraad zijn vijf beste kandidaten kon aanduiden en hen punten toekennen, de directieraad niet ontlastte van de verplichting om het resultaat van die stemming deugdelijk te motiveren; dat zelfs het door de verschillende kandidaten behaalde puntentotaal niet is genoteerd; dat, indien aangenomen wordt dat een positieve motivering volstaat,

zulks in ieder geval aldus begrepen moet worden dat de daadwerkelijk vermelde motieven moeten toelaten een zicht te krijgen op de gehanteerde vergelijkingspunten, wat de toetsing van de titels en verdiensten van de niet-benoemde kandidaten mogelijk maakt; dat een niet-vergelijkende opsomming van de titels en de verdiensten van de vijf gerangschikten, volgend op een geheime stemming, geen vergelijkend onderzoek van de titels en verdiensten van de niet-weerhouden kandidaten toelaat;

4.5.2.4.2. Overwegende dat verzoeker voor twee betrekkingen wel in de rangschikking opgenomen is, met name als vierde voor de betrekking bij de mobiele equipes en als vijfde voor de betrekking op de dienst "inrichtingen"; dat de motivering van die beslissingen een opsomming bevat van de titels en verdiensten van de gerangschikte kandidaten afzonderlijk maar zonder dat die individuele verdiensten, voor wat de tweede tot de vijfde gerangschikte, concreet getoetst worden aan de door de profielbeschrijving gestelde vereisten of dat zij in relatie gebracht worden met de aangehaalde verdiensten van de eerste gerangschikte; dat met dat gegeven voor ogen, de verwijzing naar het "in mindere mate" beantwoorden aan de gestelde vereisten van de functie- en profielomschrijving verschijnt als een nietszeggende, want zuiver arbitraire, formule die de respectieve benoemingen niet deugdelijk onderbouwen;

4.5.3. Overwegende dat de beide onderdelen van het middel gegrond zijn; dat zij de voordrachten van de directieraad vitiëren, en de daarop volgende benoemingsbesluiten waarin die onregelmatigheden hebben doorgewerkt, onregelmatig maken,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

Het Instituut voor Veterinaire Keuring wordt buiten de zaak gesteld.

<u>Artikel 2</u>.

Vernietigd worden de koninklijke besluiten van 25 maart 1999 waarbij Jos CLYSTERS, Marc CORNELIS, William DENDAS, Pierre NAASSENS

en Roger FRANCAUX tot dierenarts-directeur bij het Instituut voor Veterinaire Keuring worden benoemd.

Artikel 3.

Het beroep wordt voor het overige verworpen.

Artikel 4.

Dit arrest zal bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 5.

De kosten van het beroep, bepaald op zevenduizend frank, komen ten laste van de Belgische Staat.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien november 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **J. DE BRABANDERE.**